

Въ ржчните хлѣбарници единъ работникъ може да приготви за 24 часа 500 хлѣба. При фабрично производство единъ човѣкъ наблюдава месенето и изпичането на 15,000 хлѣба.

Преди 20 години миенето, пълненето и етикирането на бутилките ставало съ ржка, и въ една работилница били заети стотици работници. Сега 15 души наблюдаватъ машинитѣ, които приготвятъ на день 150,000 бутилки.

Паровозътъ на Стефенсонъ изминавалъ презъ 1812 година 16 клм. въ часъ, а новитѣ френски паровози теглятъ влакъ съ 300,000 кгр. тегло съ 120 километра въ часъ.

**Необикновена игра.** Между американскитѣ индианци сж запазени и до днесъ много стари предания и вѣрски обичаи. Изъ степитѣ на щата Аризона живѣе многобройното индианско племе хоти. Хотитѣ продължаватъ да вѣрватъ въ много богове. Тѣхнитѣ свещеници всѣка година играятъ една чудна игра, и то презъ днитѣ, когато настѣпи голѣма суша, когато за нивитѣ е потрѣбенъ дъждъ. Тѣ сами наричатъ тая своя свещена игра — „игра за дъждъ“.

Свещеницитѣ улавятъ изъ горитѣ множество голѣми отровни змии и ги занасятъ въ голѣмия храмъ, следъ като предварително сж ги изжпали въ рѣката. Въ храма змиитѣ трѣбва да престоятъ 9 дни въ свещения ковчегъ. На десетия день 24 свещеника излазятъ изъ храма, всѣки съ по една отровна змия между жбитѣ си. Тѣ забиватъ своитѣ жби точно въ срѣдата на змията. Змията се превива и тегли, но по никакъвъ начинъ не може да ухапе своя мжчителъ.

За ученитѣ и днесъ това е загатка — какъ не могатъ тѣзи отровни змии да ухапятъ свещеницитѣ.

Друга загатка се крие и въ това, че следъ тази лудешка игра на свещеницитѣ съ отровнитѣ змии между жбитѣ, още сжщия день обикновено вали дъждъ. Никога не се е случило да не вали дъждъ до 12 часа следъ играта на индианскитѣ свещеници.

Ученитѣ вѣрватъ, че свещеницитѣ сж отлични метеоролози и всѣкога така нареждатъ деня за „играта за дъждъ“, че той дохожда и вали точно въ това време.